

2024. február 19. hétfő

Zsolt 17,8-13: *Védj meg, mint szemed világát, szárnyad árnyékában oltalmaz, az álnokoktól, akik erősen szorongatnak! Elleneim bőszyűlten körülvesznek, megkeményítik érzéketlen szívüket, szájuk elbizakodottan beszél. Már körülfoznak, és szemük azt vizsgálja, hogyan teperhetnek földre. Olyanok, mint az oroszlán, amely zsákmányra éhes, mint a fiatal oroszlán, amely a rejtekben les. Kelj fel, Uram, szállj szembe vele, terítsd a földre, kardoddal mentsd meg életemet a gonosztól!*

Lk 14,25-27: *Nagy tömeg ment vele. Megfordult, és így szólt hozzájuk:– Ha valaki hozzám jön, de nálam fontosabbnak tartja apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit vagy a saját életét, nem lehet a tanítványom. Ha valaki nem hordozza a maga keresztjét, és nem jön utánam, nem lehet a tanítványom.*

Igehirdetés: Talán már hallottátok, amikor valaki arról beszélt, hogy Istent kell az első helyre tenni az életünkben. És talán már azon is gondolkodtatok, hogy miért? Miért kér ilyet az Isten? Miért kell versenyezni ebben, hogy kit szeretünk jobban? Ez így félreértés. Isten nem egy versenyen kéri tőlünk az első helyet, nem a többi teremtménnyel szeretne versenyezni az életünkben. Egyszerűen azt kéri, hogy Ő lehessen Isten. Isten Isten akar lenni az életünkben, nem amerikai nagybácsi és nem tündér keresztanyám, vagy Superman, akit hívhatunk a bajban, hanem Isten. Mit jelent ez?

Közelebb kerülünk a válaszhoz, ha azt kérdezzük: Kitől vagy mitől várom, hogy boldoggá, teljessé tegye az életemet? A pénz és a siker tudjuk jól, csak nagyon rövid ideig adnak valamiféle megelégedettséget. Legalább ember van-e, aki képes erre? Ideig-óráig a szerelmes ember elhiszi, hogy a szerelme majd tökéletesen boldoggá teszi, de aztán rá kell döbbernied, hogy a másik is csak ember. Ez a „csalódás” nagyon hasznos. Jó, ha minél előbb belátjuk a másik emberségét, mielőtt emberfeletti áldozatot vagy képességet várunk el tőle. Van, aki leél egy életet azzal, hogy egymás után keresi a partnereiben azt, aki majd őt tökéletesen boldoggá tudja tenni. Talán a legjobban úgy érthető ez, ha arra gondolunk, hogy a gyerekek is az a legjobban, ha a szülei egymás iránti szeretete megelőzi és háttérrel ad a felé irányuló szeretetnek. Ehhez hasonlóan az Isten felé irányuló szeretetünk is jó, ha megelőzi és megalapozza az emberek felé irányulót. Jól szeretni leginkább a szeretet forrásától tanulhatunk meg.

Jézus azzal áll elénk, hogy akkor leszünk tanítványok – és a tanítványait ő nyolc alkalommal is boldogoknak nevezi – ha Isten lesz a legfontosabb az életünkben, vagyis, ha tőle várjuk azt, hogy az életünket teljessé és boldoggá tegye és tőle tanulunk szeretni. Másrészt pedig azt is mondja, hogy nem a kényelmes út vezet a boldogsághoz, hanem a kereszt hordozása. Itt Jézus nem valami vallásos szlenget használt, hanem konkrétan a rómaiak kegyetlen kivégzőeszközét emlegeti.

Vagyis a boldog élet az, ha Isten vezetésére figyelve vállaljuk a valódi szeretet útját, azét a szeretetét, amivel együtt jár a szenvedés is. Márpedig az igazi szeretet ilyen, nem riad vissza attól, ha szenvednie kell a másikért. Nem keresi a szenvedést, nem mazochista, de vállalja a szenvedést. Mit jelent ez? Nem arra kell várnunk, hogy kimenthessünk valakit az égő házból, hanem legtöbbször egyszerűen el kell tudnunk viselni a másikat, a hülyeségét, az akadémikuskodását, a hülye poénjait, a rosszkedvét. Legtöbbször ilyen hétköznapi dolgot jelent a kereszt hordozás. Néha persze többet is, de arra is ezekkel a kis hétköznapi szenvedésekkel, ezeknek a szeretettel történő elhordozásával tudunk készülni. Így leszünk egyre inkább hasonlóvá a Mennyei Atyához, ahogy Jézus tanította: *Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas! Ne bírásokdjatok, és nem lesz bírásokdás fölöttetek! Ne ítéljetek el senkit, és titeket sem ítélnék el! Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak! Adjatok, és adnak nektek! Bőséges, megtömött és túlcsonduló mértékkel adnak majd öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek majd nektek. (Lk 6, 36-38)*

Ha Jézus az első az életben, akkor olyan akarok lenni, mint Ő. És legjobban a megbocsátás és az irgalom keresztútján válunk hasonlatossá őhozzá!